

Kefen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Eylül 2018

Bir kehanet ısmarla, sen şair:
Tozu dumana katan güftesine serilsin nidalar
İnce ince.
Yüzlerde eksik olmasın tebessüm
Aşka ve cihana ihanet edenlerin de
Defteri dürülsün.
Hani olur da; bir kıyama rast gelir
Deli dolu şair
Belki tuzağına düştüğü bir şiirin yasak listesinde
Elem ve hüzünden yana dertli ise.

Hadi, savur tüm gücünle:
Kanat yürekleri
İğneli sözcükler değil
Bilakis sevgiye
Şerh düşen sayısız imge ile
Deş de cisimleri
Üstelik
Zamana yenik düşmeyeceğini bile bile
Kaç yaşında olursan ol
Damıttığın zenginlikleri
Kaynayan yüreklerle ban:
Batan gemilerden kurtar tüm ganimeti
Dağıtırken tane tane
Mazlum ve çocukları kucakla tüm içtenliğiyle
Deşifre ederken zalimi
Susanlara da gönderme yapmayı unutma
Gerçi umudumuz pek yok ama.

Gafil avlandığın değil
Yalanların peşine düştüğün.
Son bildiğine biat
Yeni başlangıçlarına ruhuna kat hecelerini
Üşüyen değil üşüten mevsimin
Ve

Gözüne soka soka insanların.

Yarınların yarım kaldığı
Yarımların çeyrek rüyalara daldığı.
Sıfırın iştiğal ettiği
Hazinenin her zerresini
Hak etmişken helali ile.

Aşkına talibim evrenin madem
Üstünü örten gerçeklerinde beşerin
Son sözüme geçmeden
Başladığım hangi hikâyeye ise
Bir bir kahramanlarını tensiye ettiğim
Sitemin rücusuna yenik bir kelam;
Soytarı varlıklarda
Güle oynaya peşinden giderken Azrail'in
Soluk tenimle örtüşen kefenin
Cebi de yok ki;
Koyayım üç beş şiiri
Yola çıkmadan evvel.

Hani sıkıldığımda okurum
Kapısında mahşerin
Belki de eziyet babında
Tetiklenen ömrün küfesinde de üç beş şahit:
Kimi sevdiyse mademki çekti elini benden.
Yol yakınken firar etmeliyim;
Geceyi banıp şer bildiğime biat
Yüz görümü bir mutluluk
Uğruna tutsak olduğum hangi yankı ise
Sesimden evvel yüreğimle en kutsal
Rahlede,
Sere serpe sevginin tomurcuk açan güftesinde
Belki de beynamaz bir şarkı
Nakarata dışında
Her kelime içimde ukde.

Künyesinde şiirin ne aşk ne sitayiş;
Cebinde yelken açtığım düşlerin

Canhıraş bir telaş:
Meftunuyum ben ömrün
Sevdiklerime dokunmak uzaklardan
Selam veren kim ise huzurunda
Dik başlı bir şiirden bile yanık
Belki kızgın
İçimde yanan beyitlerden alacaklı
Gün bile saklı iken kozasında.